

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **I. M.**, zastoupeného opatrovnící D. B., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2004 č. j. OAM-1471/VL-07-08-2004 vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 63 Az 99/2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 7. 2004 č. j. 63 Az 99/2004 – 9,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 22. 7. 2004 č. j. 63 Az 99/2004 – 9 odmítl podání žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2004 č. j. OAM-1471/VL-07-08-2004, kterým byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti citovanému usnesení Krajského soudu v Ostravě podal žalobce včas kasační stížnost (osobně u krajského soudu dne 8. 9. 2004). Jelikož podaná kasační stížnost vykazovala vady a žalobce nebyl zastoupen advokátem, krajský soud usnesením ze dne 5. 11. 2004 č. j. 63 Az 99/2004 - 45 žalobce vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a konkrétní důvody kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a doložil, že je zastoupen advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Žalobce byl krajským soudem také poučen, že nebude-li výzvě vyhověno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že usnesení krajského soudu bylo žalobci dne 19. 11. 2004 zasláno prostřednictvím pošty na jím uvedenou adresu v kasační stížnosti – O. S. 13, přičemž se tato zásilka vrátila soudu zpět jako nedoručená.

Krajský soud ověřoval místo pobytu žalobce v evidenci žadatelů o azyl vedenou žalovaným a zjistil, že žalobce dne 26. 8. 2004 odešel z P. Z. a ode dne 20. 9. 2004 je hlášen na adrese L., U. P. 1212. Krajský soud se tedy pokusil zásilku s usnesením ze dne 5. 11. 2004 č. j. 63 Az 99/2004 - 45 doručit žalobci znovu dne 8. 12. 2004 prostřednictvím pošty na adresu dle uvedené evidence, přičemž mu zásilka vrátila zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý.

Z úředního záznamu v předloženém soudním spise ze dne 15. 12. 2004 vyplývá, že na U. P. krajský soud zjistil, že žalobce byl na této adrese ubytován ode dne 8. 9. 2004 do dne 14. 9. 2004, poté odešel. Dle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze, ze dne 16. 12. 2004, má žalobce vydáno vízum za účelem strpění do 8. 9. 2005 a jeho poslední známá adresa je ode dne 8. 9. 2004 L., P. 1212.

Dne 20. 12. 2004 provedl krajský soud další pokus o doručení předmětné zásilky žalobci prostřednictvím pošty na adresu uvedenou v kasační stížnosti – O., S. 13. Pokus o doručení však byl opět neúspěšný, zásilka se vrátila nedoručená zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Proto Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 7. 1. 2005 č. j. 63 Az 99/2003 - 40 ustanovil žalobci neznámého pobytu podle § 29 odst. 2 občanského soudního řádu, v platném znění, za použití § 64 s. ř. s opatrovníci pro řízení o kasační stížnosti D. B.

Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že pobyt žalobce není znám nejméně ode dne 14. 9. 2004, kdy odešel z ubytovny na adrese uvedené v evidenci žadatelů o azyl, a na jiné adrese se k pobytu nepřihlásil. Co se týče adresy žalobcem uvedené v kasační stížnosti, neprokázalo se, že by se na ní žalobce skutečně zdržoval, neboť se mu na tuto adresu nepodařilo doručit žádnou písemnost krajského soudu.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobce není znám nejméně ode dne 14. 9. 2004 a jeho kasační stížnost nelze projednat a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení [§ 47 písm. c) s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu